

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 539
din 23.07.2008

Dosar nr: 386/2008

Petiția nr: 7029 din data de 19.05.2008

Petent: G V

Obiect: discriminare prin neacordarea de drepturi salariale egale cu ale colegilor

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

1. G V , cu domiciliul în

I.2. Denumire și sediu reclamat

1. Tribunalul Timiș, cu sediul în Timișoara, str. Vlad Țepeș, nr. 2

II. Citarea părților

Procedura de citare a fost îndeplinită la data de 17.06.2008, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit prevederilor art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată. Părțile a fost absente la audiere, procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Obiectul sesizării și susținerile părților

Petenta arată că are o vechime în muncă de 25 de ani, vecime de contabil de 25 de ani, dintre care 13 ani și 6 luni lucrați la Tribunalul Timiș. Petenta precizează că este absolventă de studii medii liceale și cursuri de specializare în domeniul contabilității și arată că îndeplinește aceleași atribuții și sarcini de serviciu ca și un consilier economist absolvent de studii superioare economice de lungă durată. Petenta arată că are un salariu mai mic cu 32,53% față de salariul unui consilier principal deoarece este încadrată pe post de referent superior III/1 și se consideră discriminată că deși are aceleași atribuții și execută aceeași muncă beneficiază de un salariu mai mic.

Ulterior citării, petenta a arătat că își menține punctul de vedere și solicită constatarea discriminării.

Ulterior citării, Tribunalul Timiș a comunicat Colegiului Director, prin adresa nr. 2563/A/12.06.2008, înregistrată la CNCD cu nr. 3576/17.06.2008, că în cauză nu se poate reține existența vreunei discriminări în sensul prevăzut de OG 137/2000. Cerințele pentru ocuparea unui post, precum și salarizarea corespunzătoare acestei

încadrări, sunt reglementate de prevederile legale în materie, respectiv OG nr. 9/2008. Legea este cea care prevede salariul de încadrare pentru o anumită funcție, precum și cerințele minimale pentru ocuparea postului, aspecte ce nu pot fi lăsate la aprecierea instituției angajatoare.

În speță, petenta nu este discriminată prin salariul de încadrare, în condițiile în care nu îndeplinește cerințele pentru ocuparea unui post de consilier economist, neavând studiile necesare, respectiv studii superioare. Egalitatea în fața legii nu presupune un salariu egal pentru persoane având pregătire de specialitate diferită. Petenta este angajată ca funcționar public la Tribunalul Timiș, departamentul economico-administrativ, compartimentul contabilitate, pe funcția publică de execuție referent superior III/1, cu pregătirea de specialitate studii medii, având în fișa postului sarcini de serviciu corespunzătoare nivelului de încadrare și a pregătirii de specialitate, în concret lucrări privind evidența contabilității de gestiune cu un grad de complexitate minim care necesită un bagaj de cunoștințe de specialitate redus, lucrări cu periodicitate de execuție minim. Sarcinile de serviciu repartizate angajaților cu studii superioare sunt complet diferite ca și grad de complexitate, aceștia fiind responsabili pentru întocmirea, fundamentarea și construcția BVC, execuția bugetului de stat pe capitole, titluri, articole și aliniate, balanțe de verificare sintetice și analitice, proceduri complexe de achiziții publice și contractări de servicii și produse etc.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, petenta consideră că este discriminată în ceea ce privește acordarea drepturilor salariale față de colegii săi consilieri economiști, în condițiile în care petenta are studii medii, iar colegii consilieri au studii superioare.

În drept, potrivit **art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, *„(...) prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV ori apartenența la o categorie defavorizată care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul public, economic, social, cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

Potrivit **art. 2, alin. 2 din O.G. nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare *„Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare.”*

Potrivit **art. 2, alin. 3 din O.G. nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare *„Orice comportament activ sau pasiv care, prin efectele pe care la generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană,*

un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități, atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe (...)”.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când autoritățile statale induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Constituțională a României, prin Decizia nr.1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, a stabilit că „*un tratament diferențiat nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice*”. De asemenea, prin Decizia nr.135 din 5 noiembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.345 din 17 decembrie 1996, Curtea Constituțională a reținut că „*principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite.*” (Decizia nr.20/2000, M.Of. nr.72/2000, DH 2000, p.44).

În vederea analizării unei petiții sub aspectul existenței sau inexistenței unei fapte de discriminare este necesară analizarea următoarelor aspecte:

1. Existența tratamentului diferențiat

În acest sens, petenta consideră că este discriminată în ceea ce privește acordarea drepturilor salariale față de colegii săi consilieri economiști, în condițiile în care petenta are studii medii, iar colegii consilieri au studii superioare.

2. În ce măsură tratamentul diferențiat a constituit o faptă de discriminare

Potrivit legislației privind prevenirea și combaterea discriminării, pentru ca o faptă să fie considerată ca fiind faptă de discriminare, aceasta trebuie să întrunească, cumulativ, următoarele condiții:

- *fapta să constea într-o deosebire, excludere, restricție sau preferință.*
- *deosebirea trebuie să aibă la bază unul sau mai multe criterii de discriminare.*

Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*

- deosebirea bazată pe unul dintre criteriile de discriminare prevăute de lege are drept scop sau efect restrangerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege.

- măsura să nu fie justificată obiectiv de un scop legitim și metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

Trebuie astfel avut în vedere faptul că deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul din criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, dar trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în acest articol de lege.

Astfel, nu toate situațiile în care anumite persoane sunt tratate diferentiat, pot constitui fapte sau acte de discriminare, iar un asemenea tratament poate avea la bază un alt motiv decât apartenența persoanei respective la una dintre categoriile prevăzute în art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000.

Petenta apreciază că se află în aceeași situație cu colegii săi consilieri deoarece au aceleași atribuții și sarcini de serviciu.

Examinând sesizarea și dispozițiile legale incidente, Colegiul director reține că petenta este nemulțumită de drepturile salariale pe care le primește, în condițiile în care are 25 de ani vechime în muncă, iar colegii săi consilieri economiști au salarii mai mari. Colegiul apreciază că petenta nu se află într-o situație comparabilă cu consilierii economiști deoarece nu îndeplinește condiția de studii: pentru postul de referent – pe care e încadrată petenta – sunt necesare studii medii, iar pentru postul de consilier sunt necesare studii superioare. Practic, salariile de bază sunt stabilite în temeiul legii în funcție de cerințele postului, iar petenta e încadrată pe un post cu cerințe de studii medii.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (4) și alin. (7) și art. 26 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi pentru** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele prezentate nu sunt discriminatorii în sensul prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată
2. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte, potrivit art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.27/2002 privind soluționarea petițiilor, aprobată și modificată prin Legea nr. 233/2002;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica reclamatului

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC - Președinte

COMȘA CORINA NICOLETA – Vicepreședinte

IONITĂ GHEORGHE – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE ANA MONICA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Data redactării 30.09.2008